

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

VII. Iac. Sadoletvs Episc. Carp. Federico Fregosio Archiepiscopo Salerni,
S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69244)

factus sum. Pro quo ago equidem tibi gratias: sed eas referre mallem quam agere: cui rei occasionem aliquam aliquando dies allatura est. Tu ut valetudinem tuam diligenter conferues: nosq; quod facis, ames: & te à nobis plurimum amari scias, & si petere videatur esse superuacaneum, tamen abs te peto. Vale. Carpent. Ioh. Meis, M. D. XXVIII.

VII.

IAC. SADOLETVS EPISC. CARP. FEDERICO Gregorio Archiepiscopo Salerni, S.P.D.

Quod cognoui ex literis tuis te valere rectè, memoriamq; mei absentis & beneuolentiam conseruare, eo valde lætatus sum. Quod reò in eisdem literis erat ascriptum, te proficiscentem Lugdano illas ad me dedisse, id mihi nonnullam afferebat molestim. Non enim possum non cum aliquo morfu doloris ferre te, cui ego vni omnium hominum cupio esse coniunctissimus: disingentum magis à me, & ad remotiores regredi terras: cum ego te abeantem, quem corde & animo amanissimo prosequor, pedibus consequi non possim. Nec videre mihi videor interdù, quid me retineat: cum multa tamen impediunt, quibus à spe propinqua videndi & conueniendi tui sum exclusus. Sed quod corpore non possum, id amore equidem & cogitatione facio, vt tecum sim: neq; hora vlla à contemplatione tui absentis mihi præterit vacua. Quod si liceret vna esse, vt ego te ad præclara illa studia, quib; aliquando simul fuimus dediti, excitarem: vt te non patores sine dissidentia quadam, siue aliarum potius occupationum conuenia, à spe præstantissimarum rerum relanguescere? Etenim vili sum, perspicere tuis ex literis sententiam quandam eiusmodi tuam, quasi tu mediocritate contentus sis. Quod sanè nollem, ita cum natura factus es, ita institutus, vt summa ac prima magis spectare debeas. Atq; ego, qui te adhortor, non is sum tamen, qui auctoritate multum valeam: aut qui sciam mihi id capere consilijs, cuius tibi sum autor: quippe qui negligentia natura, vel imbecillitate quadà animi, quotidie multa constituens, nihil audeam aggredi. Verùm non qui ego sum, sed qui tu esse possis, tibi est cogitandum. Quod si tempora impedimento sunt, rerumq; tuarum motiones ita te implicarum cum multis retinent, vt conseruandi officij causa necesse sit & sapere te, & à multis perturbati sustineat hanc etiam fortuna, cum plurimis alijs peccatis, iniquitatis suæ culpam. Nos autem id demus operam, de quo est in tuis literis præclarissime scriptù, vt quotidie efficiamur meliores. Et est hæc tua tamen omnium maxima præstantissimaq; doctrina, quam vna Platoni, neq; Aristoteli, sed omnium doctori & creatori Deo

acce-

acceptam ferimus. Nam de ratione scribendi, verum Latine inter nos oporteat, an seculi liberum sit utriusque nostrum. Ego tuis literis, cuiuscumque illa fuerint, contentum me fore confiteor: modo accipiam crebrius. In quo peto à te, ut non inuideas hanc exoptatam voluptatem expectationi meae. Nihil enim mihi potest esse iucundius, quam de te crebro, & ex te ipso cognoscere. Quo quidem in munere ego tibi praebō, ut tu me imiteris: sapius ad te scribam, ut eliciam tuas. Paulus in studiis remissior nunc quidem est: quem ego languorem libenter ascribo tempori. Nihil enim est, quod nolim potius exillimare in causa esse, quam naturam, aut voluntatem adolescentis: qui si quo incredibili ingenio est praeditus, totum intendere ad optimas artes amplectendas voluerit, nae ille non solum nobis, qui propinquiores sumus, sed alienioribus etiam magno futurus est ornamento. Nos ambo valeamus, utque valere plurimum optamus, & benevolentiam nostri conferre, sicuti à nobis quidem summa ea cum fide & constantia erga te conferuatur. Vale. Carpent. XV. Cal. August. M.D. XXVII.

VIII.

IAC. SADOLETUS EPISC. CARPENT. HERCULI CONZAGE S. R. E. Cardinali, S. P. D.

Ioannes Franciscus Bius, qui tibi has literas reddidit, vir est leis virtutibus ornatus, quas cognoui semper & requirere, & amari. Nam cum in scribendo literarum venustate ac manu operibus, quos quidem ego adhuc viderim, facile antecellit: cum verè in dictando, & lucubrando tanta sciendia est, ut idoneus fuerit habitus, qui mihi in eo munere succederet: quo, ut tu optimè nosti, Romæ non mediocri cum dignitate fangebat. Est enim meae disciplinae alumnus: deditque mihi aliquot annos non mediocri mea cum utilitate operas: tantumque ingenio & labore profecit, ut in Pontificis epistolis ac diplomatis, facillè iam eius scripta pro meis probarentur. Quodque paucis admodum contigit, in utraque lingua, & Latina, & vernacula, ea videlicet, quae nunc est Italiae familiaris, pates progressus fecit. Adunxerit porro ad has artes, quae ingenij & doctrinae sunt, illas quoque quae sunt bonorum & virorum, & morum: iam & fide, & probitate, & omni diligenter genere atque assiduitatis, & mihi, & omnibus profusus satisfecit. Is, ut dicebam, cum locum honorificum apud summum Pontificem esse nactus: cumque & testimonio meo, & suae virtutis commendatione, Principis summam gratiam ac benevolentiam obtineret: eiusdem fortunae iniuria, cuius iniquitate cetera ceciderunt, & summa spe & honore pristino deturbatus est: re familiari sua